

Hur Imperiet förstör länder i dess väg

Denna artikel handlar inte direkt om Kuba eller Latinamerika, utan främst om media. Vi anser den dock vara så viktig och informativ att vi vill publicera den. Innehållet pekar på vikten av alternativa media, som till exempel TeleSur och andra. Att skapa, främja och sprida sådana media är en av de viktigaste uppgifterna den progressiva mänskligheten står inför.

André Vltchek, som skrivit denna artikel, var en sovjet-född amerikansk politisk analytiker, journalist och filmskapare. Vltchek föddes i Leningrad men blev senare en naturaliserad amerikansk medborgare. Han bodde i USA, Chile, Peru, Mexiko, Vietnam, Samoa och Indonesien. Han avled under en bilfärd i Turkiet i september 2020 under mystiska omständigheter. (Denna artikel tidigare publicerad på Global Politics 201222. Publiceras här med tillstånd).

Aldrig såg jag en värld så fragmenterad!

Det är fantastiskt hur lätt, utan motstånd, det västliga imperiet lyckas förstöra ?rebelliska? länder som står dess väg.

Jag arbetar i jordens alla hörn, varhelst Kafka-artade ?konflikter? antänds av Washington, London eller Paris.

Det jag ser och beskriver är inte bara de fasor som äger rum runt omkring mig; fasor som ödelägger mänskliga liv, förstör byar, städer och hela länder. Vad jag försöker begripa är att på tv-skärmarna och på sidorna i tidningar och på internet, blir dessa monstruösa brott mot mänskligheten på något sätt beskrivna, men informationen blir förvriden och manipulerad så till den grad, att läsare och tittare i alla delar av världen till slut nästan inte vet någonting om sitt eget lidande, och/eller om andras lidande.

Under 2015 och 2019 försökte jag till exempel sitta ned och resonera med upprorsmakarna i Hongkong. Det var en i sanning avslöjande upplevelse! De visste ingenting, absolut noll, om de brott som väst har begått på platser som Afghanistan, Syrien eller Libyen.

När jag försökte förklara för dem hur många latinamerikanska demokratier Washington hade störtat, trodde de att jag var en galning. Hur skulle det goda, fina, ?demokratiska? väst kunna mörda miljoner och låta hela kontinenter bada i blod? Det är inte vad de fick lära sig vid sina universitet. Det är inte vad BBC, CNN eller ens China Morning Post sa och skrev.

Hallå, jag menar allvar! Jag visade dem foton från Afghanistan och Syrien; foton lagrade i min telefon. De måste ha förstått att det var originalfoton, första-hands-material. De såg på det, men deras hjärnor kunde ändå inte bearbeta det som visades. Bilder och ord; dessa människor var inställda för att inte förstå vissa typer av information.

Men detta händer inte bara i Hongkong, en före detta brittisk koloni.

Du kommer kanske ha svårt att tro det ? men även i ett kommunistiskt land som Vietnam; ett stolt land, ett land som lidit enormt av både fransk kolonialism och USA:s galna och brutala imperialism, människor som jag hört samman med (jag bodde i Hanoi i två år) visste nästan ingenting om de fruktansvärda brott som begåtts mot det fattiga och försvarslösa grannlandet Laos, av USA och dess allierade under det så kallade 'Hemliga Kriget?'; brott som inkluderade bombningar av bönder och vattenbufflar, dag och natt, av strategiska B-52-bombplan.

Och i Laos, där jag skrev om minröjningsaktiviteter, visste människor ingenting om de monstruösa handlingar väst hade begått i Kambodja; att mörda hundratusentals människor genom systematiska bombattor, att förflytta miljoner bönder från sina hem, att utlösa hungersnöd och öppna dörrarna till de Röda Khmerernas övertagande.

När jag talar om denna chockerande brist på kunskap i Vietnam, angående regionen och vad den tvingats gå igenom, talar jag inte bara om butiksägare eller textilarbetare. Det gäller i lika hög grad vietnamesiska intellektuella, konstnärer, lärare. Det är total minnesförlust, och det kom med den så kallade 'öppenheten' mot världen, som innebar konsumtion av västerländska massmedier och senare infiltration via sociala medier.

Vietnam delar inte bara gränser och en turbulent historia med både Laos och Kambodja. Men tänk dig två enorma länder med bara havsgränser, som Filippinerna och Indonesien. Vissa Manila-bor som jag träffat tror att Indonesien ligger i Europa.

Gissa nu hur många indonesier som känner till massakrerna som USA begick på Filippinerna för hundra år sedan, eller hur folket på Filippinerna blev indoktrinerat av västerländsk propaganda om hela Sydostasien? Eller hur många filippinare som känner till den av USA utlösta militära kuppen 1965 i Indonesien, som avsatte den internationalistiske presidenten Sukarno och dödade mellan 2 och 3 miljoner intellektuella, lärare, kommunister och fackföreningsmedlemmar i grannlandet Indonesien?

Titta på de utländska avsnitten i de indonesiska eller filippinska tidningarna, och vad kommer du att se? Samma nyheter från Reuters, AP, AFP. Faktum är att du även får se samma rapporter i nyhetskanalerna i Kenya, Indien, Uganda, Bangladesh, Förenade Arabemiraten, Brasilien, Guatemala ? och listan bara fortsätter och fortsätter. Den är utformad för att ge ett och endast ett resultat: absolut fragmentering!

Alltför elak/snäll bild?

Fragmenteringen av världen är häpnadsväckande ? och den ökar med tiden. De som hoppades att internet skulle förbättra situationen, gjorde en grov felberäkning.

Med bristen på kunskap har också solidariteten försvunnit. Just nu, över hela världen, äger det rum upplopp och revolutioner. Jag täcker de viktigaste; i Mellanöstern, Latinamerika och Hongkong.

Låt mig vara uppriktig: det finns absolut ingen förståelse i Libanon för vad som händer i Hongkong eller i Bolivia, Chile och Colombia.

Västs propaganda kastar allt i en säck.

I Hongkong framställs upprorsmakarna ? indoktrinerade av väst ? som 'pro-demokrati-demonstranter?'. De dödar, bränner och klår upp människor, men de är ändå västvärldens favoriter. Eftersom de är motståndare till Folkrepubliken Kina, numera Washingtons fiende nummer ett. Och eftersom de skapades och upprätthålls av väst.

I Bolivia störtades den antiimperialistiska presidenten i en av Washington orkestrerad kupp, men det är framför allt

ursprungsbefolkningen ? som kräver hans återkomst ? som porträtteras som upprorsmakare.

I Libanon såväl som Irak behandlas demonstranter vänligt av både Europa och USA, främst för att väst hoppas att pro-iranska Hizbollah och andra shia-grupper och partier kan försvagas av protesterna.

Den tydligt antikapitalistiska och anti-nyliberala revolutionen i Chile, liksom de legitima protesterna i Colombia, rapporteras som en slags kombination av explosivt äkta missnöje, huliganism och plundring. Mike Pompeo varnade nyligen för att Förenta Staterna kommer att stödja högerinriktade sydamerikanska regeringar i deras försök att upprätthålla ordningen.

All denna bevakning är nonsens. I själva verket har det ett och endast ett mål: att förvirra tittare och läsare. För att se till att de vet ingenting eller väldigt lite. Och att de vid slutet av dagen kollapsar på sina soffor med en djup suck: ?Åh, världen är i kaos!?

Det leder också till en enorm fragmentering av länder på varje kontinent, och i hela det globala söder.

Asiatiska länder vet väldigt lite om varandra. Detsamma gäller för Afrika och Mellanöstern. I Latinamerika är det Ryssland, Kina och Iran som bokstavligen räddar Venezuelas liv. De andra latinamerikanska länderna, med ett glänsande undantag ? Kuba ? gör noll för att hjälpa till. Alla latinamerikanska revolutioner är fragmenterade. Alla USA-producerade kupper genomförs i huvudsak utan opposition.

Samma situation råder i hela Mellanöstern och Asien. Det finns inga internationalistiska brigader som försvarar länder förstörda av väst. Det stora rovdjuret kommer och attackerar sitt byte. Det är en hemsk syn, eftersom ett land dör framför världens ögon, i fruktansvärd ångest. Ingen blandar sig i. Alla bara tittar på.

Ett efter ett faller länderna. Det här är inte hur stater under 2000-talet borde bete sig. Detta är djungelns lag.

När jag tidigare bodde i Afrika, gjorde jag dokumentärfilmer i Kenya, Rwanda, Kongo, körde genom vildmarkerna; det är så här djur uppför sig, inte människor. Stora kattdjur som hittar sitt offer. En zebra eller en gasell. Och jakten börjar: en fruktansvärd händelse. Sen det långsamma dödandet; offret äts levande.

Ganska lik den så kallade Monroe-doktrinen. Imperiet måste döda. Med jämna mellanrum. Med förutsägbar regelbundenhet.

Och ingen gör någonting. Världen tittar på. Låtsas att inget extraordinärt äger rum.

Man undrar: kan en legitim revolution lyckas under sådana förhållanden? Kan någon demokratiskt vald socialistisk regering överleva? Eller slutar allt anständigt, hoppfullt och optimistiskt alltid som ett byte för ett degenererat, brutalt och vulgärt imperium? Om så är fallet, vad är då för mening med att spela enligt reglerna? Naturligtvis är reglerna ruttna. De existerar bara för att upprätthålla status quo. De skyddar kolonisatörerna, och tuktar upprorens offer.

Men det var inte det jag ville diskutera här i dag. Min poäng är: offren är splittrade. De vet väldigt lite om varandra. Kampen för verklig frihet är fragmenterad. De som slåss, och blöder, men slåss ändå, motverkas ofta av sina mindre djärva med-offer.

Jag har aldrig sett världen så uppdelad. Lyckas imperiet, trots allt? Ja och nej.

Ryssland, Kina, Iran, Venezuela ? de har redan vaknat upp. De har rest sig. De lär sig om varandra, från varandra.

Utan solidaritet kan det inte bli någon seger. Utan kunskap kan det inte finnas någon solidaritet.

Intellektuellt mod kommer nu helt klart från Asien, från ?öst?. **För att förändra världen måste västs massmedier marginaliseras**

och konfronteras. Alla västerländska begrepp, inklusive ?demokrati?, ?fred? och ?mänskliga rättigheter? måste ifrågasättas och omdefinieras.

Och definitivt ? kunskap. Vi behöver en ny värld, inte en förbättrad värld.

Världen behöver inte London, New York och Paris för att lära sig om sig själv.

Fragmenteringen måste ta slut. Nationerna måste lära sig om varandra, direkt. Om de gör det skulle verkliga revolutioner snart lyckas, medan subversiva och falska färgrevolutioner som de i Hongkong, Bolivia och över hela Mellanöstern skulle konfronteras regionalt och hindras från att fördärva miljontals mänskliga liv.

André Vltchek